

IN NO

(Internátne novinky)

dvojmesačník

Školský internát v Ružomberku

školský rok 2016/2017

číslo 1

ŠÉFREDAKTORKA HLÁSI:

Milí súputníci internátnym životom!

Samozrejme, vítam vás späť v školských časoch a jedným dychom prajem pevné nervy a veľa odhodlania, všetci to budeme potrebovať.

September je totiž vždy trochu šok, nikomu sa nechce veriť, že už je po prázdninách a všetko to začína odznova.

Október, to už sa človek pomaly aj zmieri s tým, že to tak asi ozaj bude a začína si, hádam, aj zvykať.

Predpokladám, že realita už nabrala na zvyčajnom spáde a už beztak veľmi nemáme na výber, akurát to úspešne dokopať do konca.

Začiatok je vždy trochu krkolomný, tak sme aspoň čo-to nahustili do tých prvých dvoch mesiacov – rozbehli sa niektoré krúžky, kreslili sme červenú stužku, dokonca aj z dušičiek sme urobili akú-takú kultúru. No, a čo sa dialo na izbách, o tom sa tu radšej rozširovať ani nejdem.

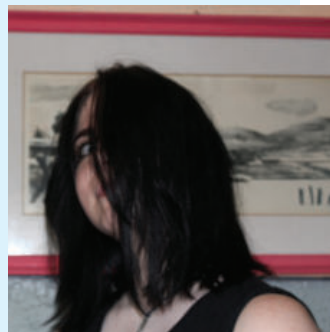
Ozaj, čo sa týka prvákov, celkom ste sa chytili, vy potvory malé, tak to vydržte až do štvrtáku. Maturantom, tým len šťastie a odvahy

v tomto roku, ste naši hrdinovia.

A aby ani jedni z vás neprišli o rozum, v každom čísle tohto čarovne pozliepaného papiera si nájdete info o akciách čo boli a budú, rešerž na nejakú knihu či film, semtam niečo síce od veci, ale zaujímavé, fotky podaktorých z nás a vás a, samozrejme, veci, o ktorých ja ešte nemám ani poňatia. Ostáva nám len dúfať, že vám tým nejakou príjemnými chvíľe tu strávené a možno aj priestor pre niečo, čo vás láka, ak budete mať záujem.

Už asi len toľko, že sa pomaly ochladzuje, deky držte pevne pri tele a otvorené ohne zakladajte hlavne nenápadne...

Takže, drahé

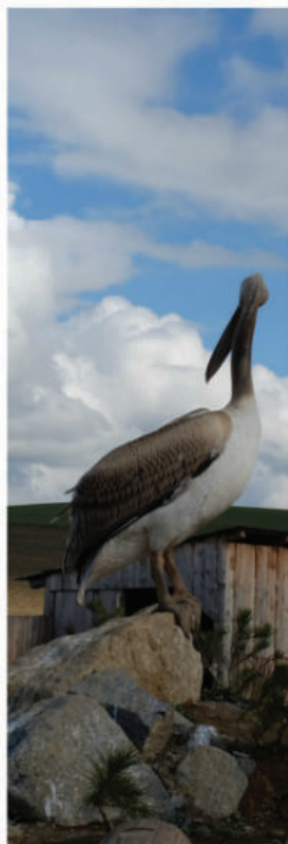
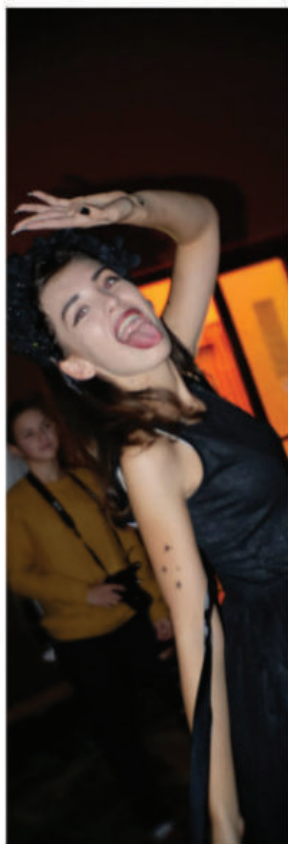

(Paťa)

ČO NÁJDEME DNU...?

Rokfort na internáte
Halloween Party
Kto sú títo ľudia?
Knihomoľove reči
Len pár metrov od leva...?!
Príchod prváčikov na internát
Kútik pre žrútkov

4. - 5.
6. - 7.
8. - 9.
10. - 11.
12. - 13.
14.
15.

ROKFORT NA INTERNATE

Ked' sa povie slovo imatrikulácia, každý si pod tým predstaví horor. Či už jest' nechutné nejudlé veci alebo byť poliat' nejakou gebuzinou. Je to vlastne pravda, ale zažiješ pri tom veľa zábavy.

Naše imatrikulačky boli vskutku zábava. Už len tá téma, Harry Potter, hovorila za všetko. Prvá nečakaná vec na imatrikuláciách bolo oblečenie. Mali sme štyri farby: červenú, modrú, žltú a zelenú - teda štyri tímy.

Kedže sa to konalo v jedálni, všetci prváci sa tam zišli a vchá-

„Nemohla som sa zdržať smiechu, ale bolo to skôr na zaplakanie.“

dzali sme postupne dnu. Hneď tam nás čakalo prvé prekvapenie. Veľmi milé prekvapenie. Tvár nám natreli nejakou zmesou, ktorá odporne páchla rybinou a neviem čím všetkým ešte. Posadali sme si za štyri stoly a všetci sme skučali, že odporne smrdíme. Našťastie nám ponúkli vreckovky, ktorými sme to aspoň z malej časti zmyli.

Čakala nás prvá „hra“ zvaná metlobal. Nevedela som, čo od toho očakávať, ale išla som, pretože som čakala aj horšie veci. Hra sa

hrala presne ako v knihe a ja som hľadala zlatú strelu. Prehľadala som celú jedáleň, ale ona nikde nebola. Keď som ju konečne našla a začala som kričať ako o život (to mi kázali), zistila som, že druhý tím ju už našiel. Takže som nám prehrala zápas, ale nevadí, bola zábava.

Ako ďalší bol „kvíz“. Tak to sme už nikto radšej nič nečakali. Našťastie pri tejto hre sa zo mňa stal len pozorovateľ. Princíp bol takýto: položili otázku, pokiaľ bola odpoveď správna, nechali nás tak, ak nesprávna, dostali sme trest. Prvý trest bol ocot nastriekaný na tvár. Druhý hlava do múky a tretí kečup na hlavu. Nemohla som sa zdržať smiechu, ale bolo to skôr na zaplakanie.

Nuž a tretie bola asi klasika trochu po novom. Bolo tam osem hráčov a štyria z nich miešali „polievku“. Ingrediencií bolo veľa a vyzeralo to odporne. Miešali sa dokopy kečup, cukor, olivy, škoricca, paprika a ešte všeličo iné od výmyslu sveta. Keď sa dovarilo, išlo sa jesť. Tí zvyšní štyria dostali po jednej lyžičke, ktorú museli prehltnúť. Niektorí mali namále, aby nevrátili

obed. Prekvapením bolo, keď si po lyžičke museli dať aj tí, čo to miešali.

Nezávidela som im to, bola som rada, že som sedela na svojej

stoličke a mohla všetko pekne pozorovať.

Po tomto utrpení som ča-kala ešte niečo viac, ale bol koniec. Mohli sme sa umyť a už byť len vďační za to, že nám neurobili niečo horšie. Ale musím uznať, bola to zábava.

HALLOWEEN PARTY

Na naše veľké potešenie, aj tento rok sa nám úspešne podarilo zorganizovať toto nádherné stretnutie dobrovoľne dohabaných ľudí (prevažne). Už to bol hádam aj druhý ročník, čo je celkom chvályhodné. A teda, keďže máme s čím porovnávať, vám to celé trochu pripomeniem.

Aj tento rok sa, samozrejme, objavila skupinka upírov, zombíkov, čarodejníč a kadečoho takého. Tí držali líniu – tekutá krv, kruhy pod očami a tak - malo to celkom úspech. Potom nejaká tá

seriálová osobnosť, vyšinitý umelec (keby len jeden), hororové výjavy (miestami doslova), sem-tam dáky ten tieňolovec alebo elf a zo pár osôb, ktoré síce ani nevedeli, čo sú vlastne zač, ale každopádne boli presvedčení a prišla sa pokochať aj zubatá s kosou.

Z čoho vyplýva, že účasť bola teda celkom slušná, treba pochváliť aj tohtoročných prvákov a neochvejné púrtystálice z minulého roka.

Čo sa priebehu týka, stolič-

kový tanec nás neminul, minuli sa akurát tak stoličky ku koncu, avšak víťazke na jedáľenskom tróne spätne gratulujeme (juhuu).

Hneď potom prišla tá pohybovo náročnejšia časť, toť metlový tanec – no proste ste si rýchlo museli nájsť buď imaginárneho alebo skutočného kamaráta, ktorý s vami bude vymetať parket, inak sa budete zvráť s metlou. Bohovská sranda, prvých päť minút, kým sa v jedálni dalo dýchať. Potom to bolo skôr o taktickom otváraní okien.

Takže mierne zničenie sme odtancovali zopár minút ľudoviek, uzavreli oficiálnu časť a hard - party sa mohla začať. Aj vzhľadom na to, že hudba bola rôznorodá a väčšina príšeriek sa musela ísť zskultúrniť ešte pred koncom, to bola celkom vydarená akcia. No, a čo sa dialo po tom, to už nechajme na tajomné halloweenske večery.

(Paťa)

KTO SÚ TÍTO ĽUĎIA?

Ako všetci vieme, alebo by sme mali vedieť, na internáte funguje Internátna žiacka rada. Mala by presadzovať záujmy žiakov. Je zložená z predsedov a podpredsedov zo všetkých poschodí. Nezaškodí predstaviť si tých najdôležitejších:

Katarína Verešová

-predseda Internátnej rady-

Všetci ju poznajú pod prezývkou Kaťa, energické a svojrázne dievča, ktoré nevykecá len to, čo nevie. Rada organizuje rôzne akcie, takže ak budete mať nápad, pokojne sa jej bežte vyžalovať.

Paula Kubišová

-fotograf akcií-

Paula nafotí všetko a všetkých pri akejkoľvek príležitosti. Nesľubuje však, že nezverejní aj tie menej podarené fotky.

Andrea Pavčová

-tajomník-

V podstate spisuje všetko, čo sa týka rady. Ústretovo si vypočuje všetky vaše návrhy na zlepšenie jej práce.

Alexandra Mušáková

-tvorca plagátov-

Kreatívny tvorca plagátov na všetky internátne akcie. Ale ak vlastníte nejaký kúsok umenia, s ktorým by ste sa chceli podeliť, odneste jej ho na piate poschodie.

Jessica Keuschová

-športový referent-

Príprava športových udalostí na internáte je na tejto slečne. Milá a zhovorčivá prváčka vám taktiež pomôže so všetkými nápadi.

Adriána Pidiková

-kultúrny referent-

Dievčina milá a vlúdna, ktorá pomôže, kde môže.

Barbora Florková

-kultúrny referent-

Tiché žieňa, ktorému sa tiež môžete vyspovedať zo svojich nápadov.

Adrián Mayer

-podpredseda internátnej rady-

Pod jeho vedením sa premietajú filmy v jedálni. Chcete si pozrieť film? Navrhnite mu aký a nabudúce bude premietanť možno ten váš.

(Ad'a)

KNIHOMOĽOVE REČI

Ako prvú z kníh, ktoré vám tu predstavím, som si vybrala knihu **Zaklínač** od poľského spisovateľa.

strany a čakáte, čo ho ako ďalšie stretne na jeho Zaklínačskej ceste.

No ak ste z tých, ktorí knihu nemôžu ani vidieť, tak táto kniha je vonku aj ako PC hra.

No, to už by aj na ten prvýkrát stačilo. Ak ste sa dostali až sem, tak **ĎAKUJEM**.

Názov môže mnohým hneď evokovať klasickú fantasy, ktorú sme už čítali miliónkrát. Tak tomu však nie je a kniha je výnimočná najmä vďaka tomu, ako je napísaná. Sú to vlastne poviedky príbehov, ktoré prežíva hlavný hrdina Gerald (áno, on je ten spomínaný zaklínač). Okrem neho sa v knihe objavujú nové postavy a prostredie, takže ak nemáte radi príliš dlhé knihy (aj keď, ak je nejaká kniha dobrá, nikdy nie je príliš dlhá), je to kniha presne pre vás.

Tento príbeh ma v ničom nesklamal. Je svižný, ľahko sa číta a ešte ľahšie sa viete vžiť do Geraldovej situácie. Len s napätím otáčate

F

ilm bude taktiež fantasy oddychovkou v podobe **Lovca: Zimná vojna. Je to** vlastne voľné pokračovanie všetkým dobre známej Snehulienky a Lovca.

Okrem toho, že sa v tomto filme viac neobjaví stále zamyslená Kirsten Stewart, aka Snehulienka, má tento film v konečnom dôsledku viac plusov ako mínusov. Obsadenie na čele s Chrisom Hemswortom ako lovcom je jasné plus. Čo mu chýba na výraze, to doladí bojovými scénami. Jeho záhadnú manželku si zahrala Jessica Chastain. Emily Blunt ako ľadová kráľovná nemá chybu, najviac som si však sadla na zadok z Charlize Theron ako kráľovnej Ravenny.

Ak vás moc neberú rozprávky, nemusíte sa báť, že by ste v tomto príbehu narazili na princa, ktorý zachráni situáciu bez jediného škra-banca. Naopak, ak máte radi boj a fantasy okorenené trochou roman-tiky, pridete si na svoje.

(lva)

LEN PÁR METROV OD LEVA...?!

ZOO, kde sa okrem všetkého môžete zvierat v nej priamo dotýkať? Kde si môžete sadnúť k pume, či levovi, pozdraviť malého medveďa alebo byť obkľúčený desiatkami pestrofarebných vtákov? Áno, aj to je už realitou a ja som si to vyskúšala na vlastnej koži.

Len kúsok od Ružomberka sa v Liptovskom Mikuláši nachádza 1. ZOO na Slovensku, kde sa môžete, samozrejme, pod dozorom ošetrovateľov priamo dotknúť a po-

hľadkať zvieratká. Páči sa mi, že sa snažia vzbudiť pozitívnejší vzťah u ľudí k zvieratám a ukázať im, že sú naši priatelia. Po náročnom dni, kedy sú vystavené slnku a desiatkam malých detí, ich to až tak baviť

„Nikdy som nepremýšľala nad tým, že sa dotknem pumy.“

nemusi, a je to na nich vidieť, no ak prídete, keď je tam menej ľudí a počasiť je tiež príjemné

odnesiete si naozaj super zážitok.

Aj keď som vyrastala v blízkosti zvierat, popravde, nikdy som nepremýšľala nad tým, že sa chytím pumy. Alebo, že budem len pár

metrov od leva, či medveďa. Hoci ho v obyčajnej ZOO vidíte, nedostane sa k nemu bližšie ako k plotu jeho ohrady a vidíte ho len cez "mreže". To však v ZOO Kontakt neplatí. Ja sama som stál len pár metrov od nádherného bieleho leva, ktorý bol ešte len mláďa a tak tiež to bol veľmi hanblivý. Kto by to bol len čakal, však?

Zábavou bolo aj to, že ste mohli zvieratká priamo kŕmiť. Všetky sú naučené a zvyknuté na prítomnosť ľudí, takže vám ani len neublížia a s radosťou, niekedy až obrovskou, vás vítajú, len čo uvidia pohár s jedlom. Najlepší príklad je ohrada s kozami, ktoré vám od radosti skoro lezú po nohách. Alebo napríklad prístrešok so zajacmi a morčatami, ktoré vám, doslova, pobehujú pomedzi nohy.

"Aspoň, že ma neoplula."

Nachádza sa tam aj celkom namyslená lama, ktorá pokiaľ nemá práve náladu, alebo vy nemáte krmivo, vás jednoducho ignoruje. Aspoň, že ma neoplula. Alebo také, miestami hyperaktívne opičky, ktoré sú naozaj zábavné na pozorovanie.

Ak to mám zhrnúť, zo začiatku som si nebola istá, či je to dobrý nápad nechávať zvieratá byť v takej blízkosti ľudí a dovoliť im dotýkať sa ich. Po mojom, už druhom, výlete tam, si to už nemyslím. Je vidno, že sa o zvieratá dobre starajú a tie si zase prítomnosť milých ľudí tiež užívajú.

(Sana)

PRÍCHOD PRVÁČIKOV NA INTERNÁT

„Aké boli tvoje pocity z príchodu na internát?“

Niektorí to veľmi neriešili, iní zas celé prázdniny premýšľali nad internátom. Aké to tam asi bude? S kým budem na izbe? Podobné otázky zneli v hlave asi každému. Všetci mali rôzne očakávania, iné pocity atď. Niektorí sa tešili, niektorí zas nie... alebo oboje.

V deň príchodu na internát a celkovo prvé týždne to bolo veľmi

rušné. Nekonečné behanie po izbách, zoznamovanie sa až nakoniec spoznávanie.

Aby som nemusela písať každého pocity osobitne, rozhodla som sa urobiť menšiu štúdiu. Celé to bude spočívať na rozdelení prváčikov do troch základných skupín podľa ich odpovedí na otázku „Aké boli tvoje pocity z príchodu na internát?“:

1. Na internát som sa veľmi tešil/a.
2. Veľmi som to neriešil/a.
3. Z internátu som mal/a veľké obavy, strach.

Po obehnutí všetkých izieb a otravovania spolubývajúcich som dospela k celkovému vyhodnoteniu a to je....

Otázka číslo 1. – 12 prvákov

Otázka číslo 2. – 3 prváci

Otázka číslo 3. – 10 prvákov

*Chcem pripomenúť, že neboli opýtaní všetci prváci z rôznych dôvodov.
Ďakujem.

(Laura)

KÚTIK PRE ŽRÚTKOV

Naši drahí žrútkovia, keďže všetci radi papkáme, rozhodli sme sa, že sa s vami podelíme o nenáročné recepty, ktoré si viete pripraviť aj v našich ku-

chynkách.

Dobrá chuť vám prajú Betka a Sima.

Mrkvová pochúťka

Potrebuje: mrkva
Lučina
1PL citrónovej šťavy

Postup: Oškrabeme mrkvu a nastrúhame do menšej misky. Pridáme Lučinu a 1PL citrónovej šťavy. Zmiešame dokopy.

Servírujeme s čerstvým pečivom a posypeme pre dozdobenie pažítkou.

Ovocný šalát s tvarohovým krémom

Potrebuje: **na šalát:** ovocie podľa chuti
šťava z čerstvých pomarančov
na tvarohový krém: tvarohový krém
biely jogurt
vanilínový cukor 1ks
citrónová šťava
cukor - podľa chuti

na ozdobu: kúsky ovocia, nastrúhaná čokoláda

Postup: Nakrájame ovocie a zmiešame s pomarančovou šťavou. Potom rozdelíme do misiek. Do väčšej misky zmiešame tvaroh, cukor, citrónovú šťavu a jogurt.

Tvarohový krém navrstvíme na ovocie v mištičkách a ozdobíme.

(Sima a Betka)

Šéfredaktor: Paulovičová Patrícia

Grafika: Košútová Sandra

Redakčná rada: Babečková Simona, Floreková Laura, Kšenzuláková Alžbeta, Košútová Sandra, Pavčová Andrea, Pavčová Ivana

Jazykové korektúry: PaedDr. Zuzana Kenderová

